

1 Коринтян 7

Павло продовжує говорити про сферу сімейного статевого життя. Він досить чітко говорить про розпусту та невідповідну статеву поведінку, але зараз він торкається теми статевого життя у шлюбі, вірність у шлюбі, переваги того, хто не в шлюбі і настанови тим, хто думає про подружнє життя. Сам текст вказує на те, що це вчення є результатом питань, що були адресовані Павлові. І припускати, що самого Павла хвилювали ці питання, буде невірно. Тож ми бачимо, що у нього є мужність приймати ці питання і відповідати на них.

Статеве життя в шлюбі

Павло розуміє силу статевої привабливості і чітко говорить, що шлюб - це саме шлях, щоб проявити і реалізувати ці бажання. Він пояснює, що той, хто може протистояти цим бажанням, і вони ним не контролюють, знаходиться в кращому положенні, але в шлюбі можна законно проявляти ці бажання. Одружений чоловік має відповідальність задовольняти статеві потреби своєї дружини. Так само й дружина має відповідальність задовольняти статеві потреби свого чоловіка. Павло благає, щоб ні жінка, ні чоловік не уникали один одного, але розуміли, що важливою частиною шлюбу є пропускати та задовольняти бажання один одного. Сумна реальність в тому, що коли це не так, один із партнерів може знайти собі когось поза шлюбом, щоб задовольняти ті потреби, які він не задовольняє в шлюбі.

Павло пропонує, щоб християнські пари могли утримуватися від статевих стосунків, щоб більше проводити часу в молитві. Однак, безкорислива віддача один одному знову має відновитися, тому що диявол завжди шукає можливостей, щоб зруйнувати шлюб спокусами пожадливості і егоїзму.

Незаміжні, вдови та ті, хто мають невіруючих партнерів

Павло заохочує як чоловіків так і жінок залишатися вірними своїм чоловікам/ дружинам, якщо вони бажають жити з віруючими. Шлюбні обіцянки мають бути дотримані. Віруючий партнер освячує свого партнера в шлюбі та дітей (якщо у них є діти). Напевно хтось шукав шляхів розірвати шлюб з невіруючим партнером, але Павло чітко напоумляє, що святість шлюбу понад усе. Однак, якщо невіруючий залишає свого чоловіка чи дружину, тоді це чисто його відповідальність перед Богом.

Наш поклик

Павло вказує на те, що коли Христос нас знайшов, ми були в різному положенні, хтось був обрізаним, хтось був рабом, хтось був одруженим з невіруючим. І ми маємо залишатися в тому стані, в якому були покликані. Важливо те, що Ісус знайшов тебе, Він любить тебе і Він хоче, щоб ти виконував Його заповіді, завжди пам'ятаючи ціну, яку Він заплатив, щоб спасти тебе.

Незаміжні та одружені.

Павло дає настанову, щоб люди не відчували тиску, що обов'язково потрібно виходити заміж, а щоб насолоджувалися перевагами незаміжнього життя, без шлюбних відповідальностей. Ти можеш повністю посвятити себе Господу, якщо тобі не потрібно турбуватися про чоловіка чи про дружину. Однак, якщо чоловік і жінка мають взаємні відчуття і

бажання, то тоді добре одружитися і виражати свої бажання у шлюбі. Однак, Павло говорить, щоб ми контролювали свої емоції і не захоплювалися відчуттям обов'язку, проте робили молитовний, зважений вибір перед Богом.

Шлюб складається на все життя, проте вдова вільна виходити заміж за кого хоче, аби тільки в Господі. Однак, Павло говорить, що другий шлюб не є необхідністю і дає раду, що вдови будуть щасливішими, якщо залишаться вдовами.

Питання для роздуму:

1. Наскільки ми застосовуємо вчення цього розділу в підготовці пар до подружнього життя.

2. Статева сторона шлюбу надто важлива. Як ми заохочуємо на здоровий погляд до статевого життя і здорового духовного життя, де пошана Господа вважається найважливішою.

3. Як цей розділ допомагає нам підтримувати віруючих, в яких невіруючі чоловіки та дружини.

4. Як ми будемо підтримувати і наставляти вдів, які роздумують в своєму серці про те, щоб знову вступити в шлюб.

5. Як ми заохочуємо людей розуміти, що життя не в шлюбі, це повністю сприйнятне життя перед Богом.

Божих благословінь

Річард Брантон